

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/23/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125208964
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125208964.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čakváriovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom Jána Bottu 4, 917 01 Trnava, deti rodičov matka: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX E. - C., zastúpená: JUDr. Lucia Sukopová, advokátka so sídlom Františkánska 5, 917 01 Trnava, IČO: 42 155 614, a otec: A. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX E. – C., zastúpený: Palkovič advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kapitulská 20, 917 01 Trnava, IČO: 47 255 609, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, zo dňa 01.12.2025, č.k. 40P/146/2025-11, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. a výroku II. m e n í tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.
- II. Výrok IV. p o t v r d z u j e.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej A. 700 eur mesačne a maloletého C. 630 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok I.), neodkladné opatrenie nariadil na čas do právoplatného skončenia konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 40P/53/2025 (výrok II.) ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava za procesného opatrovníka na zastupovanie maloletých detí (výrok III.), o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok IV.).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 ods. 1, § 361, § 366 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a skutkovo tým, že po oboznámení sa s obsahom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru o potrebe dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania určením vyživovacej povinnosti otcovi. Na strane matky ustálil nižšie zárobkové možnosti a schopnosti ako otca, ktorá osvedčila neschopnosť uhrádzať základné potreby maloletých detí z vlastných zárobkových zdrojov. Uviedol, že matka sa domáhala určenia výživného v nevyhnutnej miere bez zohľadnenia dobrovoľných úhrad školného zo strany otca, ktoré predstavuje ročne u maloletej A. 4.200 eur (mesačne 350 eur) a u maloletého C. 3.960 eur (mesačne 330 eur). Za osvedčené mal, že k 01.07.2025 došlo k zániku spoločnej domácnosti rodičov, keď sa matka spolu s maloletými deťmi odsťahovala z rodinného domu v C. do ňou prenajatého bytu, že otec dobrovoľne hradí deťom školné na

súkromnej základnej škole, a matke od jej odchodu zo spoločnej domácnosti posielal cca 90 - 120 eur na jedno dieťa, ktoré od novembra 2025 neplatí, teda okrem školného sa nepodieľa na úhrade stravy v škole, školských pomôcok, triedneho fondu, školských výletov a pod. Nesporné aj z vyjadrenia otca je, že aktuálne sa maloleté deti fakticky nachádzajú v osobnej starostlivosti matky, v starostlivosti otca trávia do 7 dní v mesiaci. Dôvodil, že takéto uhrádzanie potrieb detí otcom nepredstavuje okolnosť, na ktorú by súd mal pri určovaní výživného v nevyhnutnej miere prihliadať ako na okolnosť, pre ktorú sa má súdom určované výživné, platené k rukám druhého rodiča, ponížiť. Uviedol, že rodič je povinný podieľať sa na úhrade potrieb detí poukazovaním peňažného plnenia k rukám rodiča, ktorý sa o deti osobne stará.

3. Povinnosť otca podieľať sa na výžive maloletých detí upravil v nevyhnutnej miere, nad návrh matky, ktoré nezohľadňuje otcom tvrdený proces mimosúdneho dohodovania rodičov o osobitných modeloch úhrad odôvodnených potrieb detí v členení školného v súkromnej základnej škole hrađených výlučne otcom a tzv. bežných potrieb detí hrađených rodičmi v pomere 50:50, nakoľko takéto „deľby“ odôvodnených výdavkov detí nemajú oporu v zákone. Vychádzal zo zákonnej rovnocennosti všetkých kategórií výdavkov na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletých detí, tak štandardných, ako aj nadštandardných. Určené výživné v nevyhnutnej miere zohľadňuje rozhodovaciu prax súdu, s ohľadom na obvyklé bežné potreby iných rovesníkov detí, keď mal. C. je žiakom na 1.stupni a mal. A. žiačkou na 2. stupni súkromnej základnej školy, s ktorým plnením je spojené uhrádzanie školného. Takto dočasne určené výživné umožní zabezpečiť uspokojovanie základných odôvodnených potrieb maloletých detí aby nedošlo k ohrozeniu ich výživy pokiaľ sú maloleté deti v osobnej starostlivosti matky. Poukázal na otcom nesporované mesačné výdavky maloletej A. 550 eur mesačne a maloletého C. 370 eur mesačne (bez výdavkov spojených so súkromnou školou). O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti výrokom I.,II., IV. uznesenia podal podľa § 365 ods. 1 písm. f/ h/ CSP odvolanie otec s návrhom uznesenie zmeniť, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť a priznať mu voči matke náhradu trov konania podľa § 55 CMP. Namietal tvrdenie, že by sa nechcel dohodnúť na výživnom na maloleté deti. Zdôraznil, že od odchodu matky zo spoločnej domácnosti si svoju vyživovaciu povinnosť, tak ako predtým, riadne plní a financuje potreby detí priamo, čo nie je dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Mesačne hradí náklady maloletej A. : školné 420 eur, stravné 106, krasokorčuľovanie 50 eur, sporenie 50 eur, príspevok na kartu 10 eur, uniformu 7,92 eur, telefón 70 eur, vreckové 70 eur, pripoistenie detí 63,31 eur, kozmetika, ošatenie 100 eur (spolu 947 eur). Okrem týchto výdavkov jej uhrádza účasť na súťažiach v krasokorčuľovaní (21.11.2025 až 23.11.2025 v Žiline cca 200 eur) ako aj športovú výbavu, platil ZRPŠ. Maloletému C. hradí školné 420 eur, stravné 106 eur, hokej 80 eur, sporenie 50 eur, príspevok na kartu 10 eur, uniforma 7,92 eur, krúžok gitara 68 eur, pripoistenie detí 63,31 eur, ošatenie 50 eur, (spolu 855 eur), okrem toho nákup športovej výbavy, cestovanie na turnaje a kempy. Obuv a ošatenie maloletým deťom kupuje priamo. Súd prvej inštancie z prebiehajúcich konaní vedených pod sp.zn. 40P/53/2025 a 40P/47/2025 tieto skutkové okolnosti pozná. Nie je pravdivé tvrdenie matky, že jej po odchode zo spoločnej domácnosti posielal iba po 90 – 120 eur na dieťa, od 07/2025 (odkedy sa matka odsťahovala) do 10/2025 (do kedy sa zamestnala) jej poslal spolu 1.266 eur, priemerne viac ako 250 eur mesačne (obraty medzi účtami otca a matky od 07/2025 do 10/2025). Počnúc mesiacom október 2025 prestal s poukazovaním plnení priamo na účet matky z dôvodu, že sa zamestnala a zadlžuje sa, ako uviedla. Nemá tak záruku, že matka peniaze na výživné aj na potreby detí použije. Matka uzatvorila nájomnú zmluvu za 920 eur mesačne (aj keď to doposiaľ nepreukázala), pravidelne navštevuje fitnesscentrum, chodí na výlety, stravuje sa v reštauráciách, necháva sa zastupovať advokátom, má nový mobil a počítač, teda nestráda po žiadnej stránke. Spochybnil jej tvrdenie, že sama hradí náklady detí na bývanie, stravu, oblečenie, hygienické potreby ako aj voľnočasové aktivity. Uviedol, že doposiaľ a počas existencie spoločnej domácnosti financoval sám všetky náklady na bývanie a spoločnú nehnuteľnosť (hypotéka 1.000 eur mesačne a energie a údržbu domu 500 eur mesačne). Nariadené neodkladné ho dostáva do likvidačnej pozície. Nikdy nesúhlasil s tým, aby matka maloleté deti odvieďa z prostredia v ktorom žili, majú vytvorené zázemie a v domácnosti rodičov im nič nechýbalo. Matka nemusela svoj odchod z domácnosti riešiť spôsobom, ktorý ju núti zadlžovať sa. Ak uvádza, že voľnočasové aktivity ostali len na nej, nedoložila o ich úhrade jeden doklad. Súd rozhodol o určení výživného len na základe tvrdení matky bez osvedčenia neodkladnosti a bez akejkoľvek naviazanosti na jeho vyjadrenia. Výdavky maloletých detí reálne a preukázateľne hradí v značnej miere podľa predložených dôkazov. Matka nepredložila jeden jediný doklad, neuviedla žiadnu informáciu, na základe ktorej by osvedčila, že nie sú zabezpečené potreby maloletých detí, že by bola ohrozená ich výživa. Ani tvrdenie matky, že od októbra 2025 jej prestal posielat cca 120 eur mesačne na dieťa, nezakladá osvedčenie neodkladnej úpravy, lebo súdu musí byť zrejmé aj s ohľadom na školskú dochádzku detí a školné na súkromnej škole,

náklady na krúžky, stravu v škole, oblečenie, obuv, mimoškolské a školské aktivity, sú zabezpečené a to z jeho strany. Matka reálne uhrádza len náklady na stravu detí počas pobytu u nej. Predložil doklad krasokorčuľovanie 02-09/2025 a 10-12/2025, prehľad úhrad za hokej, predpis poplatku za gitarový krúžok, platby za školské uniformy, sporenie 50 eur mesačne na dieťa, pripoistenie 63 eur na dieťa. Namietal, že súd časovo obmedzil trvanie neodkladného opatrenia na čas do právoplatného skončenia konania sp.zn. 40P/53/2025 o úprave práv a povinností na čas do rozvodu, pričom ak konanie o rozvode sp.zn. 40P/47/2025 skončí skôr, reálne môže nastať situácia, že týmto rozhodnutím súdu budú popri sebe existovať dva exekučné tituly na výživné. Mal za to, že je daný dôvod podľa § 55 CMP, keď matka uvedením nepravdivých údajov dosiahla vydanie neodkladného opatrenia voči ktorému sa musí brániť.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca žiadala uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť, s tým, že otec jej na výživu detí od novembra 2025 neprispieva a návrh rodičovskej dohody v konaní sp. zn. 40P/53/2025 ani po informatívnom stretnutí rodičov nepredložil. Pripomenula, že okrem cca 120 eur na jedno dieťa a platenia školného, jej na potreby detí - bývanie, stravu, ošatenie, cestovanie, hygienu a kozmetické potreby, voľnočasové aktivity k jej rukám neprispieval. Nespochybňovala, že otec deťom niečo kúpil, a to aj luxusnejšie veci, no návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala z dôvodu, že deťom bolo zo strany otca potrebné zabezpečiť výživné na základné potreby (bývanie, strava, cestovné, ošatenie, drogériu, školské potreby). Deti žijú prevažne v jej domácnosti. Ak otec doložil jeho výdavky za školu a krúžky uviedla, že rodičia sa dohodli, že otec bude tieto potreby detí uhrádzať a ktoré školné a platby za krúžky uhradil do konca tohto školského roka. Po doručení neodkladného opatrenia (december 2025) si však od školy žiadal platbu školného za máj a jún 2026 vrátiť. Pripúšťa, že otec na oblečenie občas niečo deťom kúpi, napr. dres či kopačky, avšak ona kupuje oblečenie na denné nosenie na ktoré otec po jej odchode neprispieval. Ak otec uvádza, že platí platby spojené so spoločným rodinným domom uviedla, ona platí nájomné v prenajatom byte, po tom, čo bola nútená odísť zo spoločnej domácnosti a má aj výdavky s práním, varením a pod.. Namietala tvrdenia otca, že by výživné nemala použiť na potreby detí. Od začiatku transparentne priznáva finančnú pomoc rodiny. Po odchode zo spoločnej domácnosti si hľadala prácu, aktuálne už má 2 práce a snaží sa dosahovať vlastný príjem.

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu vyjadril tak, že sa s odvolacími dôvodmi otca nestotožnil.

7. Otec v podaní zo dňa 11.02.2026, predložil listiny (výpis zo živnostenského registra, zmluvu o spolupráci matky zo dňa 01.10.2025, vlastníci dokumentu označeného ako nájom, nájomnú zmluvu matky zo dňa 31.05.2025, dodatok k nájomnej zmluve zo dňa 08.09.2025, komunikáciu rodičov, faktúru za korčule, potvrdenie školy o nevyhnutnosti úhrady vo výške 1.613,10 eur C. B. a 1.646,50 eur A. B.) a uviedol, že v konaní sp.zn. 40P/53/2025 vyšiel najavo príjem matky zo živnosti od 10.10.2025, čo v tomto konaní zamlčala. Súd prehliadal, že matka síce tvrdila náklady na bývanie, nikdy ich ale nepreukázala. Jej náklady na bývanie v sume 900 eur mesačne od počiatku rozporuje. Má za to, že ide len o účelovo vytvorený výdavok na skreslenie situácie matky, ktorá aj týmto spôsobom dosiahla vydanie neodkladného opatrenia. Poukázal na prístup matky k financovaniu potrieb maloletých detí, ktoré v skutočnosti nikdy (ani po odchode zo spoločnej domácnosti) nad rámec stravy nezabezpečovala. Uviedol, že po nariadení neodkladného opatrenia kontaktoval súkromnú základnú školu s požiadavkou o vrátenie platby za tretí trimester školského roku 2025/2026, keď prvoinštančný súd zohľadnil do výdavkov detí aj školné. Matka však školné neuhradila a vznikajú aj nedoplatky na mimoškolských aktivitách detí, resp. sú uhradené oneskorene a deti nemajú zaplatenú stravu v škole.

8. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 CSP, a dospel k záveru o dôvodnosti odvolania otca.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Podľa § 366 Civilného mimosporového poriadku, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

14. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

15. Zmyslom inštitútu neodkladného opatrenia upraveného v ust. § 360 a nasl. CMP za subsidiárneho použitia ust. § 324 a nasl. CSP je rýchle a pružné vyriešenie situácie vyžadujúcej si okamžitú ingerenciu súdu. Zákon prezumuje dva dôvody, existencia, ktorých či už samostatne alebo aj kumulatívne umožňuje využitie inštitútu neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov a obava z ohrozenia výkonu exekúcie, to všetko za splnenia podmienky subsidiarity neodkladného opatrenia vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd posudzuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov vždy vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku uplatnenému návrhom na začatie konania. Primárnym účelom neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je zabezpečenie ochrany práv maloletého dieťaťa v prípade konkrétneho ohrozenia. Teda slúži k ochrane práv maloletých detí v situáciách, keď sú ich práva zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove alebo výžive detí, ktorá je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Neodkladné opatrenie rovnako ako každé rozhodnutie súdu musí vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Súd môže pritom nariadiť len také neodkladné opatrenie, ktoré postačuje na dosiahnutie účelu, nesmie voliť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zbytočne, nevhodne alebo nezvratne zasahovalo do práv účastníkov konania.

16. Formou procesného inštitútu neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP je možné nariadiť platenie výživného výlučne iba v nevyhnutnej miere. To znamená, že výživné určené neodkladným opatrením nevychádza z pomerov rodičov a maloletého dieťaťa zisťovaných v zmysle hmotnoprávneho predpisu (Zákon rodine), čo je povinnosťou meritórneho konania, ale zo skutočností vyplývajúcich zo samotného návrhu, resp. jeho príloh. Celkové pomery, ktoré determinujú spôsobilosť primárneho rodiča poskytovať dieťaťu výživu, sú rovnako ako u druhého rodiča, predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Výživné neodkladným opatrením nemožno preto určiť na základe predpokladaných pomerov povinného rodiča, ale len v miere nevyhnutnej pre zabezpečenie základných existenčných potrieb dieťaťa. Charakteristickým znakom neodkladného opatrenia podľa 366 CMP je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Neodkladným opatrením nerozhoduje súd o výške výživného podľa schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča a ani podľa celkových odôvodnených potrieb maloletých detí. Uvedeným zákonným ustanovením mal zákonodarca na mysli uloženie povinnosti rodičovi, ktorý si svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplní, alebo v nedostatočnom rozsahu, alebo ktorého zákonná vyživovacia povinnosť nebola doposiaľ súdnym rozhodnutím upravená, pri splnení podmienky, že výživa dieťaťa je ohrozená.

17. Osobitnej povahe tohto procesnoprávneho inštitútu zodpovedá aj zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní (spravidla súd rozhodne bez výsluchu, bez vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania). Súd nevykonáva riadne dokazovanie a pri rozhodovaní vychádza z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinnými dôkazmi osvedčených skutočností. Navrhovateľ musí preto opísaním rozhodujúcich skutočností a pripojením listinných dôkazov hodnoverne presvedčiť súd o potrebe tejto neodkladnej procesnej ochrany (spravdepodobniť naliehavú potrebu dočasnej ochrany, ako aj existenciu nároku vo veci samej). Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. To znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza.

18. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, obsahom spisu ako aj obsahom pripojených spisov sp. zn. 40P/47/2025 a 40P/53/2025, dospel k záveru, že uznesenie

súdu prvej inštancie o uložení povinnosti otcovi platiť na maloleté deti výživné v nevyhnutnej miere nespĺňa podmienky ust. § 325 ods. 1 CSP, § 366 CMP. Nestotožnil sa so súdom prvej inštancie s aplikáciou zákonných predpokladov inštitútu neodkladného opatrenia vzťahujúcich sa na predmet konania, ktorým je v zmysle návrhu matky určenie výživného na maloleté deti v nevyhnutnej miere. Súd prvej inštancie nesprávne ustálil osvedčený skutkový stav rozhodný pre nariadenie neodkladného opatrenia a vec nesprávne právne posúdil. V prvom rade dáva odvolací súd do pozornosti súdu prvej inštancie zákonné predpoklady ustalovania podmienok pre určovanie výživného v nevyhnutnej miere a tieto striktné odlišovať od zákonných kritérií určovania výživného na maloleté dieťa v konaní vo veci samej (v zmysle § 75 ods.1, § 62 Zákona o rodine). Tak v konaní o neodkladnom opatrení ako aj v konaní vo veci samej, je tiež potrebné zohľadňovať rozsah plnenia si vyživovacej povinnosti rodiča voči maloletému dieťaťu, ktorú plní dobrovoľne a kontinuálne. Zásadne nemožno súhlasiť s konštrukciou súdu prvej inštancie, že pokiaľ povinný rodič si svoju vyživovaciu povinnosť plní dobrovoľne a kontinuálne priamo zabezpečením odôvodnených potrieb detí (priame platby) alebo vecnými plneniami smerujúcimi k zabezpečeniu odôvodnených potrieb detí, nie je dôvodné ich zohľadniť vo výške súdom určeného výživného. Mimo zákonných kritérií takto určeného výživného je výšku výživného určiť tak, že táto odráža aj náklady maloletých detí, ktoré sú pokryté a plne zabezpečené plnením si vyživovacej povinnosti zo strany druhého rodiča (v tomto prípade otca). Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, na základe akých osvedčených skutkových okolností ustálil neschopnosť matky zabezpečiť základné potreby detí do času prijatia meritórneho rozhodnutia o výživnom na čas do rozvodu manželstva (konanie vedené pod sp.zn 40P/53/2025). Rovnako nie je zrejme ako ustálil záver o dôvodnosti návrhu matky, keď súčasne konštatoval, že matka nedoložila akékoľvek listiny k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Súčasne konštatoval, že príjem matky zo zamestnania nie známy, keď ho matka ani netvrdila, ani nepreukazovala. Samotná existencia nižších zárobkových možností a schopností matky ako otca, sama o sebe totiž neznamená odôvodnenosť určenia výživného na maloleté deti neodkladným opatrením. Súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak náklady maloletých neustálil v nevyhnutnej miere. Odvolací súd zdôrazňuje, že formou procesného inštitútu neodkladného opatrenia je možné nariadiť platenie výživného v nevyhnutnej miere v prípade ohrozenia výživy maloletého dieťaťa a zabezpečovania jeho základných potrieb (na zabezpečenie nákladov spojených s bývaním, stravou, nevyhnutným oblečením, prípadne zdravotným stavom, či povinnou školskou dochádzkou). To znamená, že výživné určené neodkladným opatrením nevychádza z pomerov rodičov a maloletého dieťaťa zisťovaných v zmysle hmotnoprávneho predpisu (Zákon rodine), čo je povinnosťou meritórneho konania, ale zo skutočností vyplývajúcich zo samotného návrhu, resp. jeho príloh. Celkové pomery, ktoré determinujú spôsobilosť primárneho rodiča poskytovať dieťaťu výživu, sú rovnako ako u druhého rodiča, predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Výživné neodkladným opatrením možno určiť len v miere nevyhnutnej pre zabezpečenie základných existenčných potrieb dieťaťa a ak sa preukáže ich ohrozenie, teda, že rodič v ktorého starostlivosti sa maloleté deti nachádzajú, nedokáže zo svojho príjmu a bez participácie druhého rodiča tieto zabezpečiť. Rozhodnutie o výživnom určenom neodkladným opatrením musí v prvom rade spĺňať zákonné podmienky tohto inštitútu a musí vychádzať z pravdepodobných skutkových tvrdení, z ktorých potom na základe ich individuálneho vyhodnotenia súd pri rozhodnutí vychádza.

19. Odvolací súd s poukazom na zásady určovania výživného v nevyhnutnej miere a skutkový stav vyplývajúci z návrhu matky, odvolania otca a listinných dôkazov preukazujúcich náklady detí a ich úhrady, dospel k záveru o nedôvodnosti určenia výživného na maloleté deti neodkladným opatrením. V danom prípade bolo potrebné vyhodnotiť, či sú a v akom rozsahu ohrozené základné existenčné potreby maloletých detí, o ktoré sa aktuálne stará matka, ktoré z časti pokrýva z rodinných prídavkov a na ktorých otec finančne participuje v prevažnej miere plnením si svojej vyživovacej povinnosti. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že do odchodu matky zo spoločnej domácnosti sa rodičia starali o maloleté deti spoločne, rodina bývala v nehnuteľnosti patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva rodičov, matka nepracovala (zabezpečovala chod domácnosti) a otec financoval všetky náklady spojené s bývaním a domácnosťou, spoločnou hypotékou a hradil všetky náklady matky ako aj maloletých detí. Matka návrh na rozvod manželstva podala dňa 02.05.2025 a dňa 01.07.2025 maloleté deti odťahovala zo spoločnej domácnosti do prenajatého bytu v E., získaného na základe zmluvy o prenájme bytu zo dňa 31.05.2025. Pokiaľ ide o matkou uvádzaný jej aktuálny náklad na prenájme 4 izbového bytu vo výške 900 eur mesačne je potrebné uviesť, že okrem toho, že matka platby nájomného neosvedčila, z obsahu jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z jej vyjadrení ktoré sú obsahom pripojených spisov, najmä z jej návrhu na rozvod manželstva nevyplýva, že by svoju životnú situáciu, v čase, kedy nedisponovala dostatočným príjmom, bola nútená riešiť zo závažných dôvodov (napr. komplikovaná

rodinná situácia v ktorej by sa mali ocitnúť maloleté deti z dôvodu vážneho konfliktu rodičov alebo iných vážnych dôvodov), pre ktoré bola nútená sa odsťahovať zo spoločného rodinného domu, v ktorom mali maloleté deti rodičmi zabezpečené všetky podmienky a svoje zázemie, do prenájmu za nájomné, ktoré je nad jej zárodkové pomery. Z obsahu jej návrhu na rozvod manželstva ani z jej ďalších jej podaní nateraz nevyplýva nevyhnutnosť takéhoto jej kroku zo závažných dôvodov (v návrhu na rozvod manželstva uvádza, že medzi manželmi viazne komunikácia, manžel jej neprejavuje dostatočne svoju náklonnosť, uvádza citové odcudzenie, že si manžela váži ale ukončiť manželstvo sa rozhodla v čase, keď ešte ako tak vychádzajú). Z obsahu spisu nevyplýva spochybňovanie starostlivosti otca o maloleté deti ani financovanie potrieb celej rodiny vrátane nákladov detí zo strany otca. Z uvedených dôvodov pre potreby rozhodovania o neodkladnom opatrení odvolací súd tento náklad matky na bývanie v celosti neuznal, jednak z dôvodu, že neosvedčila jeho nevyhnutnosť, keď maloleté deti majú naďalej zabezpečené všetky podmienky na bývanie v spoločnej nehnuteľnosti manželov a jednak z dôvodu, že ani nepreukázala jeho hradenie z vlastných zdrojov. Pokiaľ ide o náklady maloletých detí, ktoré matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla (ods. I. odôvodnenia uznesenia), tieto bolo potrebné pre účely rozhodnutia v tomto konaní posudzovať a vyhodnocovať v nevyhnutnej miere a tieto odvolací súd ustálil ako nevyhnutné náklady u každého z detí na stravu 150 eur mesačne (pri zohľadnení, že otec zabezpečuje platenie školskej jedálne a deti sa časť mesiaca zdržiavajú aj v jeho domácnosti), ošatenie 40 eur mesačne (časť nákladov na ošatenie detí znáša aj otec vlastným plnením), drogistické potreby 20 eur mesačne a náklady povinnej školskej dochádzky, ktoré v celosti zabezpečuje otec. Za odôvodnené náklady v konaní o neodkladnom opatrení nemožno považovať náklady na voľnočasové a záujmové aktivity detí, náklady na kultúru, a v danom prípade matka neuvádza ani nevyhnutné náklady na zabezpečenie nepriaznivého zdravotného stavu detí. Z obsahu spisu a otcom osvedčených skutkových okolností ďalej vyplýva, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom plní nad rámec nevyhnutnej miery, financovaním ich nákladov na školu (školné, školská jedáleň spolu cca 500 eur mesačne na jedno dieťa) a financuje aj náklady spojené s ich nákladnými mimoškolskými a záujmovými aktivitami, v určitej miere im zakupuje ošatenie, platí poistenie a zabezpečuje im veci osobnej potreby. Je zrejmé, že pokiaľ by matka maloleté deti nepresťahovala zo spoločnej domácnosti, naďalej by maloletým deťom poskytoval v plnej miere aj osobnú starostlivosť. Aj keď matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedla podstatné skutkové okolnosti ohľadne svojho príjmu (hoci v čase jeho podania už začala podnikáť a zamestnala sa), odvolací súd pri ustálení podmienok zabezpečenia nevyhnutnej výživy maloletých detí matkou vychádzal z obsahu pripojených spisov, z ktorých je nateraz osvedčené, že matka v októbri 2025 začala podnikáť na základe živnostenského oprávnenia, dňa 01.10.2025 uzavrela zmluvu o spolupráci zo spol. G. H., a súčasne sa zamestnala v spol. I. H. H., predtým bola zamestnaná v spol. J. K. H. kde ku dňu 20.06.2025 ukončila pracovný pomer a jej príjem za odpracované mesiace máj až jún 2025 bol 1.441,82 eur a 1.448,58 eur brutto. Za osvedčené v tomto štádiu konania teda možno považovať, že matka má možnosti a schopnosti si z výkonu svojej pracovnej činnosti zabezpečiť zdroj svojho príjmu. Obaja rodičia majú priaznivé majetkové pomery a obaja sú zárodkovo činní.

20. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje relevantné tvrdenia, na základe ktorých by bolo možné ustáliť nevyhnutnú potrebu rozhodnutia o výživnom podľa § 366 CMP. Matka nielenže neosvedčila ale ani neuviedla nevyhnutné náklady maloletých detí, ktoré by s poukazom na svoj príjem a na finančnú participáciu otca na odôvodnených nákladoch detí, nemohla adekvátne zabezpečiť. Neosvedčila hradenie nákladov maloletých detí v žiadnom rozsahu. Uvedené nemal pre potreby svojho rozhodnutia dostatočne osvedčené ani súd prvej inštancie. Pre ustálenie ohrozenia výživy maloletých detí v zmysle návrhu matky nestačí iba konštatovanie, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti a doposiaľ neprišlo k dohode o výživnom. Argument posudzovania rozdielnej životnej úrovne je predmetom posudzovania výživného vo veci samej. Dôvodom nie je ani okolnosť, že otec prestal k rukám matky od novembra 2025 poukazovať priame platby 90 - 120 eur, t. j. od času, kedy si matka vlastnou prácou doplnila svoj príjem. Podľa § 366 CMP je dôvodné určiť výživné rodičovi, ktorý si svoju vyživovaciu povinnosť neplní a súčasne je osvedčené ohrozenie základnej výživy a potrieb detí. V posudzovanom prípade ani jedna z podmienok splnená nebola. Odvolací súd po ustálení nákladov na zabezpečenie nevyhnutných bežných potrieb na jedno dieťa v čase starostlivosti matky (vo výške spolu cca 210 eur mesačne), pri zohľadnení že tieto matka pokrýva aj z prídavku na dieťa ktorý poberá (60 eur mesačne na dieťa), pri osvedčení všetkých nákladov, ktoré otec plnil a zabezpečoval dobrovoľne v prospech maloletých detí priamo a ktoré okrem iných súvisia aj s plnením si povinnej školskej dochádzky detí, nezistil ohrozenie výživy a potrieb detí v nevyhnutnej miere. Nebolo osvedčené, že matka, ktorá má v plnej miere zachované možnosti a schopnosti pracovať a jej aktuálne osobné

a zárobkové pomery, jej neumožňujú do rozhodnutia súdu v meritórnom konaní zabezpečiť základnú výživu detí v takto ustálenom rozsahu.

21. Odvolací súd súčasne zdôrazňuje a dopĺňa, že pri rozhodnutí vychádzal z premisy, že otec bude naďalej, tak ako doposiaľ, plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom dobrovoľne a v rozsahu, v akom sa na potrebách detí podieľal do nariadenia neodkladného opatrenia. V opačnom prípade by bol takýto stav spôsobilý na prehodnotenie dôvodov určenia výživného na maloleté deti neodkladným opatrením. Konečnú výšku výživného ustáli súd prvej inštancie v konaní vo veci samej, po vykonaní dokazovania a podľa zákonných kritérií určovania výživného na maloleté dieťa v zmysle § 62, § 75 ods. 1 Zákon o rodine.

22. Vzhľadom na uvedené závery odvolací súd výroky I. a II. uznesenia súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (§ 328 ods. 1 CSP).

23. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

25. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradit' trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

26. Náhrada trov konania plní v civilnom procese dve základné funkcie, a to funkciu preventívnu a funkciu sankčnú. Sankčná funkcia má eliminovať možnosti zneužívania súdneho systému v prípade, že by konanie existovalo bez nutnosti znášať náklady, ktoré sú s konaním spojené. Sankčná funkcia je obrazom štandardného sporového konania, ktorý slúži na ochranu súkromnoprávných záujmov. Sankciu nesie spravidla ten, kto spôsobil, že je nevyhnutné brániť v konaní na súde svoje individuálne práva. Uvedené zásady nie je možné uplatňovať v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, prítomnosť verejného záujmu a jednoznačnosť nastavenia miery úspechu, keď súd v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, môže prekročiť návrhy účastníkov konania a prisúdiť aj viac (§ 40 CMP). Súd je v týchto konaniach súčasne povinný zisťovať skutočný stav veci (§ 35 CMP) a vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 36 CMP). V mimosporových konaniach preto platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá nárok na ich náhradu od iného účastníka (§ 52 CMP). Konania podľa Civilného mimosporového poriadku sú spravidla uskutočňované vo verejnom záujme a aj prípadnému navrhovateľovi, pokiaľ sa konanie začalo na návrh, nemožno klásť na ťarchu, pokiaľ konanie vyvolal, hoci si nebol úplne istý, či súd jeho návrhu vyhovie. Všeobecné pravidlo formulované ako generálna klauzula v § 52 CMP je prelomené v dvoch prípadoch a to jednak v ust. § 53 CMP, podľa ktorého náhradu trov konania možno priznať v prípade, že to ustanovuje zákon a jednak v ust. § 55 CMP, v zmysle ktorého náhradu trov konania možno priznať vo všetkých konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Keďže aplikácia § 55 CMP predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla, musí byť náležite odôvodnená. Rozhodujúcim kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania v tomto prípade nie je úspech v konaní. Predpoklad, že je priznanie nároku na náhradu trov konania s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, musí súd vyhodnotiť z úradnej moci. Pri hodnotení tohto kritéria by nemal súd zohľadňovať výlučne osobné a majetkové pomery účastníkov. Relevantné by mali byť práve okolnosti prejednáwanej veci (napr. šikanózný návrh). Uplatnenie nároku na náhradu trov konania je predpokladom jeho priznania. Súd tiež pri aplikácii predmetného ustanovenia môže vyhodnocovať, ktorý z účastníkov spôsobil, že konanie muselo prebehnúť.

27. Výrok IV. uznesenia o trovách konania o neodkladnom opatrení, o ktorých súd prvej inštancie rozhodol za použitia § 52 CMP, odvolací súd ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. Pokiaľ otec v odvolacom konaní navrhol priznať mu voči matke nárok na náhradu trov konania podľa § 55 CMP, odvolací súd konštatuje, že vo svojom odvolaní neuviedol dôvody priznania mu náhrady trov konania a za takúto okolnosť nie je dôvodné považovať iba využitie práva, podať voči uzneseniu odvolanie. Odvolací súd nezistil splnenie podmienok pre uplatnenie materiálneho korektívu podľa § 55 CMP. Skutkové okolnosti daného prípadu sú bežné a preto z pohľadu charakteru ustanovenia § 55 CMP nemožno ani

hodnotiť, že ide o výnimočný prípad pre priznanie nároku náhrady trov konania z dôvodu, že by to bolo s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Takýto nárok nebol preukázaný a z pohľadu predmetu sporu (v konaní, ktoré možno začať aj bez návrhu) nejde ani o dôvod spravodlivého usporiadania vzťahov účastníkov. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd ani v odvolacom konaní nemal preukázaný vznik nároku na náhradu trov mimosporového konania, ako výnimku pri splnení podmienok § 55 CMP.

28. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

29. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).